

Skrátený životopis M. Stanislavy Ernstovej OSU (1891-1968) a jej heroické cnosti

Sr. Dominika Alžbeta Dufferová OSU

Trnava 31.03.2018

Úvod

Uplynulo 50 rokov od úmrtia sestry Stanislavy Ernstovej OSU¹ – uršulínky Rímskej únie Rádu svätej Uršule – a závan vône jej života nevyprchal, skôr sa šíri v dušiach tých, ktorých oslovuje svojou spiritualitou. Je tajomstvom vedieť ako sa to vlastne uskutočňuje a „vedecky“ to dokazovať nemá zmysel. V jej živote, smrti a pôsobení sa skrýva Duch, ktorý všetko oživuje a ktorý o všetkom vie, všetkým hýbe a všetkému čo chce, dáva vzrast.

Rodičia a súrodenci

V meste, ktoré „sa rozprestiera v úvaline medzi južným výbežkom predhoria masívu považského Inovca a časťou nitrianskej pahorkatiny, v meste na Váhu, ktoré sa hrdí titulom 'mesto ruží' – v Hlohovci – narodila sa² 6. januára 1891 Mária. Jej rodičia Ján Ernst a Mária rodená Košinárová mali spolu desať detí, spomedzi ktorých prvé a posledné dieťa zomrelo čoskoro po narodení. Tak Mária bola najstaršia, po nej nasledovali Štefánia, Vilma, Alexander, Ján, Timot, Margita a Terézia. Tri dcéry sa stali uršulínkami, a to Mária, Štefánia a Margita s rehoľnými menami Mária Stanislava, Štefánia Dolores a Margita Gabriela. Otec bol obuvníkom a takto živil svoju početnú rodinu. Zomrel pomerne mladý – 52-ročný³. Matka sa dožila 78 rokov života, zomrela v roku 1945. Starala sa o ňu dcéra Vilma, ktorá zostala slobodná a ako spomína jej vďačná neter Anna Vagovská, rodená Ernstová, „nosila na ruke prsteň – lebo sa aj ona zasnúbila s Pánom Ježišom“. Traja bratia – Alexander, Ján a Timot sa oženili a sestra Terézia sa vydala.⁴

Stručný životopis Matky Stanislavy

Narodila sa v Hlohovci 06.01.1891. Žila jednoducho v skromnej rodine, pomáhala pri práci rodičom i mladším súrodencom, v hlbokej úcte k Pánu Bohu i Panne Márii. Rodičia ju viedli vo viere i k ľudskej zrelosti. Matka Sestry Stanislavy sa raz takto vyjadrila o svojej dcére Márii: „Naša Mariška je živá, bystrá, nábožná, dobrosrdečná a hlavne poslušná“⁵. Do školy chodievala rada, od prvej ľudovej až do ukončenia štúdií – odbor spev, hudba, nemčina, bola vždy prvou žiačkou svojho ročníka. Mala neobyčajné vlohy, bystrý um, umelecké nadanie a talent na jazyky, prejavy a rečenie.⁶ Tieto vlohy uplatňovala či už v Mariánskej kongregácii, na Učiteľskom ústave alebo v reholi.

Detstvo

¹ Zomrela v Bílé Vodě 16.03.1968.

² HRČA, M. 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová*, s. 2.

³ Pri jeho exhumácii – 25 rokov po smrti mal ruky neporušené. Jeho dcéra Vilma, ktorá žila vo svete zasväteným životom a doopatrovala matku, to videla.

⁴ Porov.: HRČA, M. 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová*, s. 3-4.

⁵ HRČA, M. 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová*, s. 4.

⁶ Porov.: HRČA, M. 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová*, s. 4.

Spoločná modlitba v rodine Ernstových bola častá. Slávnosť prvého svätého prijímania bola mimoriadnou udalosťou po vážnej a radostnej príprave. Mariška si uvedomovala množstvo popáchaných hriechov od malička i to ako trpiaci Ježiš aj za tieto jej hriechy sa potil krvou, bol bičovaný, trním korunovaný, pribitý na kríž, aby ju „nevďačné dieťa z pekla vykúpil“. Chcela preto Pána milovať a Máriu – útočisko hriešnikov – prosiť o orodovanie. Zažila nesmiernu radosť z prvej svätej spovede. Pred ňou si klakla pred rodičov a ostatných v rodine a prosila o odpustenie. Rodičia ju požehnali so slovami: „Nech Ti Pán odpustí Mariška a zachová si ťa vo svojej láske“. Konečne v jednu veľkonočnú nedeľu r. 1900 prijala Oltárnu sviatosť, za ktorú ďakovala a prosila Pána, aby ju naučil milovať rodičov a byť ich poslušným dieťaťom.⁷

Meštianska škola v Hlohovci , Učiteľský ústav v Trnave a Konzervatórium v Budapešti

Mariška chodila do meštianskej školy v Hlohovci. Mali ju radi spolužiačky, aj učitelia. Už vtedy rozdávala svoje poklady srdca i talentu. Pomáhala spolužiačkam v slohových prácach i úlohách z matematiky, obľubovali ju aj pre jej zručnosť. Ako 13-ročná nacvičovala s kamarátkami divadielka v rodičovskom dome, pohľad mala vždy upretý na svojho Učiteľa uprostred kresťanskej atmosféry, ktorá vládla na vtedajších školách. Cítila povolanie k rehoľnému životu.

Na Učiteľskom ústave v Trnave, ktorý viedli rehoľné sestry uršulínky si upevňovala túto túžbu. Panna Mária sa jej stávala najväčším vzorom kontemplácie – *Summa contemlatrix* a zvláštnou ochrankyňou i vodkyňou – *Summa illuminatrix*.⁸ Vycítilo to aj prostredie a pre jej príkladnú zbožnosť a horlivosť si ju zvolili za prefektku Mariánskej kongregácie sv. Uršule. Horlivo si plnila svoje školské povinnosti a štúdium ukončila s výborným prospechom. Vstúpila do **kandidatúry** a **postulátu** k uršulinkam a po dosiahnutí učiteľského diplomu v r. 1909 do **dvojročného noviciátu** v Mekinje (Slovinsko), kde sa začala pripravovať na sľuby. Stala sa členkou rakúskej provincie, do ktorej predtým patrila trnavský kláštor. Po zložení jednoduchých sľubov sa vrátila do Trnavy. Tu pokračovala vo formácii **trojročného juvenátu** a bola pripustená k slávnostným sľubom.

Pre jej mimoriadne hudobné nadanie, z vôle predstavených pokračovala vo vyšších štúdiách hudby a spevu na Štátnom konzervatóriu v Budapešti.

Pôsobenie v reholi uršulínok Rímskej únie a sústredenie po „víťaznom februári“ 1948

Po ukončení Štátneho konzervatória v Budapešti znova začala pôsobiť na učiteľskom ústave v Trnave. Generálna rada ju onedlho menovala za **majsterku noviciátu** pre rehoľný dorast. Od roku 1943 bola **predstavenou trnavského konventu** a v rokoch 1947-1950 (do 5. februára 1950) zastávala úrad **provinciálnej predstavenej**.

Nastala krušná doba sústredenia rehoľných sestier. Bezpečnostné orgány rozvážali sestry po nestálych skupinkách na miesta núteného pobytu. Sestra Stanislava prešla tak rôznymi zastávkami svojej krížovej cesty: Semerovce, Ivanka, Modra, Slatiny, Jasov a konečne v roku 1962 sa dostala do Bílé Vody u Javorníka⁹, v dnešnej Českej republike, v Ostravsko-opavskej diecéze, kde 16.03.1968 aj zomrela.

⁷ Porov.: HRČA, M. 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová*, s. 6.

⁸ Porov.: HRČA, M. 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová*, s. 9.

⁹ Porov. NEKROLÓG 1968. Rukopis, s. 15.

Spiritualita Matky Márie Stanislavy Ernstovej OSU

V Bílé Vodě prežívala Matka Stanislava udalosti Druhého Vatikánskeho koncilu. Modlila sa za svätú Cirkev a obetovala sa za ňu. Oddane si ctíla Krista-Vel'kňaza a k tomu pobádala aj svoje spolusestry. Hlboko sa jej dotýkala obeta Ježiša Krista a snažila sa jej aj ona pripodobniť. Bola šťastná, keď po zakončení prvého obdobia Koncilu *Sacra Poenitentiarum Apostolica* pod číslom 8346/63 schválila jej vzdych „**Kristus – Vel'kňaz, spájame sa s Tvojou Obetou, zachráň nás a posväť nás ňou!**“ Tento vzdych sa veriaci v Trnave za posledné roky denne modlia päť minút pred každou svätou omšou v uršulínskom kostole svätej Anny, s dobrozdaním generálneho vikára Otca arcibiskupa Mons. Jána Oroscha – vdp. Mons. Jána Pavčíra, kanonika.

Na žiadosť spolusestier skladala príležitostné piesne a pásma. Skomponovala svätú omšu ku cti Krista Vel'kňaza s povzdychom Krista Vel'kňaza a omšu s *Kyrie, Gloria, Sanctus, Agnus*, piesne k úcte Krista-Vel'kňaza, omšové spevy k úcte Božského Spasiteľa a k úcte Panny Márie, zhudobnila Pavlov 1 Kor 13 o láske, pieseň k sv. Angele Merici a k sv. Uršule a iné texty, medzi ktorými sa najviac ujala zhudobnená modlitba k Pražskému Jezuliatku. Po zavedení národných jazykov do liturgie a na prosbu svojej predstavenej dvakrát zhudobnila Ordo sv. omše v slovenčine. Biskupský úrad v Trnave ich schválil pod číslom 3619/67 v októbri 1967. To bola jej posledná väčšia práca. Vrcholné bolesti obetovala na kríži svojho života a umierania za jednotu *Ut omnes unum sint* pre Kristovo kráľovstvo. Zo svojho smrteľného lôžka zanechala odkaz i obsah svojej duše: **Niet nič krajšieho, nič lepšieho, nič užitočnejšieho ako láska.** V hodine smrti si obnovila svoje rehoľné sľuby so zapálenou profesnou sviecou, pobožkala kríž a v sobotu, minútu pred polnocou odovzdala svoju dušu¹⁰ Kristovi Vel'kňazovi.

Hlbokú mystickú spiritualitu možno posúdiť predovšetkým z jej spisov. Je ich veľmi veľa. Písala ako mohla a kedy sa jej dalo. Často si vykonávala popri práci a všetkej zodpovednosti a starosti jedno tridsaťdňové duchovné cvičenie za druhým, pod vedením niektorého jezuitskeho pátra. Pritom si robievala poznámky zo svojich zážitkov a duchovných skúseností, ako jej to prikazovali. V elektronickej forme je spracovaný jej viac-zväzkový *Denník*, s rôznymi podtitulmi, ktorý písala od 18.06.1958 s posledným záznamom 04.02.1968, teda takmer desať rokov a ktorý nie je publikovaný. Doteraz boli vydané tri jej spisy. Z každého uvádzame krátku ukážku.

Z jej vedomia hriechu:

„Svoj hriech mám stále pred sebou, '... aj keď som azda pod vplyvom okolia konala nevedome, zo slabosti, bezmyšlienkovito, a preto som sa od Boha celkom neodtrhla, ... keď aj okolnosti umenšili urážku Božskej velebnosti. To na pravej podstate hriechu nič nemení. Stále zostanú urážkou nekonečnej Dobrotы, Krásy a Pravdy – Boha. Seba-ospravedľňovanie, že nás zviadol márný svet, hriešne telo a zlostný, lživý satan k nerestiam... nám neosoží. V pravom postoji k Bohu, v potrebnej kajúcnosti nám osoží, keď s vierou a ľútosťou pohliadneme na kríž a počívame bolestné výčitky Ukrižovaného: 'Čo som ti mal ešte urobiť a neučinil som?... A ty si ma po tvári bila... bičovala... na hlave trňovou korunou potupila... ťažkým krížom

¹⁰ Porov. NEKROLÓG 1968. Rukopis, s. 16-17.

*obťažila... na jeho dreve ma povýšila (Popule meus) Opovážlivo spurná si bola a ja som ťa po zatemnení hriechom jednako neodsotil, tolkej nevďačnosti som ťa ušetril.*¹¹

Z jej spôsobu nazerania:

„Niekedy som sa bála, či moje štúdium a hĺbanie o pravdách nie je na úkor nazerania. Ale Pán sa postaral o náhradu pre svätej Obeti a často už pred ňou. Zvyčajne to však bolo po svätom prijímaní, keď bolo poďakovanie pre mnoho prijímajúcich dlhšie. Vtedy ma ožaroval svetlom pravdy, alebo sa dotýkal duše ohňom svojej lásky. Alebo bola jeho vliata milosť tmavým, neuvedomeľým poznaním, bolestným milovaním, čo hľadá stratenú pozornosť a priazeň Milovaného. Pri uvedomelejšom nástupe na cestu mystického kňazstva bolo najviac z posledného. Ukrižovaný veľkňaz, zmučený Baránok tiahol duše k zmierujúcej láske a celkovej obetnej oddanosti. Pamätám si z tých tmavých čias na jeden pohľad na kríž, pri ktorom som povedala Ukrižovanému: 'Na túto chvíľu obetnej vôle a oddanosti, Pane, nezabudni.' A či mi ju nedal On?''¹²

Z jej zážitku pri exercíciách:

„Po tom rozjímaní som mala ísť k pátrovi [P. Karol Hidvéghy, SJ (1872 – 1959)]. V malej sakristii pred jeho izbou som sa obrátila, ako na volanie Pána Ježiša, ktorý mi povedal: 'Teraz alebo nikdy – budeš za moju milosť zodpovedná.' - Vtom som šla k pátrovi, ale, pravda, o zážitku som mu nič nepovedala. Napísala som to potom do duchovného denníka, ktorý prezeral. Spýtal sa ma, ako mi to ide a čo dám ja Pánovi Ježišovi. Povedala som: 'Rada by som mu dala sľub – voliť a robiť to, čo je dokonalejšie – cítim, že mi chýba.' Pýtal sa, ako to myslím. Keď som mu povedala o svojich dôvodoch a spôsoboch, ako to chcem konať, ticho povedal: 'Takto sa mi to páči.'''¹³

Heroické cnosti M. Stanislavy Ernstovej OSU

Charakteristickým znakom spirituality M. Stanislavy, z ktorej vyplývajú aj jej heroické cnosti, je **úcta** a **láska** ku Kristovi Veľkňazovi. **Kristovu vykupiteľskú obetu považuje za najvyšší prejav úcty k Bohu** a za **najväčšie dobrodenie pre ľudstvo**. Sama sa cíti pobádaná pripodobniť sa tomuto vznešenému vzoru aktami ustavičnej obeti v spojení s Kristovou obetou.¹⁴ Úctu a lásku (**teologálna láska**) hodnú Boha Otca môže vzdať len Boh Syn a každý, kto je so Synom spojený v Duchu.

Sestra Stanislava vidí svoje osobitné poslanie v modlitbe, obeti a pomoci kňazom, pokračovateľom v prinášaní Kristovej obeti a apoštolskej práci za spásu duší. Svoje poslanie založiť dielo Služobníkov Krista Veľkňaza zverila Božej prozreteľnosti (**teologálna nádej**)

¹¹ ERNSTOVÁ, Stanislava. 2015. *Osemďňová samota s Kristom Veľkňazom*, s. 46.

¹² ERNSTOVÁ, Stanislava. 2013. *Cestou všeobecného kňazstva*, s. 120.

¹³ ERNSTOVÁ, Stanislava. 2011. *Pieseň vďaka Veľkňazovi Kristovi*, s. 192-194.

¹⁴ Porov.: VRÁBLOVÁ, Natália. 2011. *Predslov*, s. 5.

a pevne verila (**teologálna viera**), že „si na to nájde vhodný nástroj a Duch Svätý vpíše regulu tohto diela do srdc tých, ktorých si vybral“¹⁵. Jej prorocký duch sa v tom nemýlil.

Okrem troch teologálnych cností treba zdôrazniť hlavne **poslušnosť** a **pokoru**. Sálajú z jej spisov a zo svedectva tých, ktorí okolo nej a s ňou žili, či už v rodine, reholi alebo na pracovisku.

Záver

Zdá sa, že SJVS (Služobníci Ježišovho Veľkňazského Srdca), inšpirovaní duchom Sestry Stanislavy, ktorí vznikli 40 rokov po jej smrti a ktorí po 10 rokoch svojej existencie počítajú s vyše 2500 členmi z Čiech, Moravy, Slovenska, v menšom množstve i z iných krajín, naplňajú poslanie Sestry Stanislavy a pokračujú v modlitbe, obeti a pomoci kňazom pod vedením Sestry Kateřiny Klosovej, jej rady a kňazov P. Jiřího Ševčíka, P. Gabriela (Pavla Šíra), P. Milana Vrbiaka, P. Jaroslava Kolbabu a P. Karola Vozára.

Na väčšiu česť a chválu Najsvätejšej Trojice, pre radosť Matky Krásneho milovania a Matky Cirkvi považujeme za vhodné vyprosovať od Pána a Jeho Nevesty – Cirkvi oslávenie pokornej služobnice Stanislavy Ernstovej.

Použitá literatúra

ERNSTOVÁ, Stanislava. 2013. *Cestou všeobecného kňazstva*. Editor sr. Dominika Alžbeta Dufferová, OSU. Suchá nad Parnou : Rímska únia rádu sv. Uršule RUAH, 2013. 183 s. ISBN 978-80-89604-03-6.

ERNSTOVÁ, Stanislava. 2015. *Osemďňová samota s Kristom Veľkňazom. Duchovné cvičenia sr. Stanislavy Ernstovej*. Suchá nad Parnou : Rímska únia rádu sv. Uršule RUAH, 2015. 219 s. ISBN 978-80-89604-18-0.

ERNSTOVÁ, Stanislava. 2011. *Pieseň vďaky Veľkňazovi Kristovi*. Suchá nad Parnou : Vydavateľstvo Ing. Petra Spustu, 2011. 260 s. ISBN 978-80-970508-5-6.

HRČA, Martin. 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová, 1891 - 1968*. 2001. 18 s. Rukopis.

NEKROLÓG sestry Márie Stanislavy Ernstovej. 1968. s. 14-17. (Opis). In HRČA, Martin, 2001. *Perla z mesta na Váhu. Sestra Mária Stanislava Ernstová, 1891 - 1968*. 2001. 18 s. Rukopis.

VRRÁBLOVÁ, Natália. 2011. Predslov. S. 5-7. In ERNSTOVÁ, Stanislava. 2011. *Pieseň vďaky Veľkňazovi Kristovi*. Suchá nad Parnou : Vydavateľstvo Ing. Petra Spustu, 2011. 260 s. ISBN 978-80-970508-5-6.

¹⁵ Porov.: VRRÁBLOVÁ, Natália. 2011. Predslov, s. 7.

PRIDELENIE ISBN	
Pridelené ISBN	978-80-568-0115-4
Čiarový KÓD EAN	9788056801154

Autor

Doc. Dr. theol. Alžbeta Dufferová

Katedra etiky a morálnej filozofie

Filozofická fakulta

Trnavská univerzita v Trnave

Hornopotočná 23

918 43 Trnava

alzbeta.dufferova@gmail.com

www.truni.sk